

raadene o. s. v. om, at de fastholder den samme Fortolkning af Ordet Grundløn, som er givet tidligere, idet de hævder, at i Henhold til Tjenestemandsløven maa dette betragtes som hørende til Grundlønnen, noget, som de selv tidligere ved deres eget Lovforslag, som de forelagde og fik vedtaget i Sommer, den 30. Juni, slet ikke havde tænkt paa. Men efter de Principper, hvorefter disse Tillæg er givne i Tjenestemandsløven, maa det bestemt hævdes, efter Ministeriets Mening, at det hører ind under Begrebet Grundløn. Vi ser altsaa, at uagtet der fra Rigsdagens, altsaa fra kompetenteste Side, er udtalt, hvad der skal forstaaes ved Grundløn, er desuagtet det juridiske Ministerium kommet til det mærkelige Resultat, at det gentager og fastholder den fuldstændig forkerte Fortolkning, som det har givet tidligere. Jeg ved da ikke, paa hvad Maade vi herfra skal kunne træffe Forholdsregler imod, at der kan handles stik imod Lovens klare Bestemmelser, som jeg ikke tror at ret mange Medlemmer i denne Sal er i Tvivl om.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Anledning af nogle paa Finansloven opførte Bevillinger til Opførelse af nye Posthuse. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at disse Bevillinger gives, og at disse nye Bygninger bliver opført, men jeg vil, belært af Erfaringen, henstille til den højtærede Minister, at han sørger for, at disse Bygninger saa virkelig ogsaa bliver opført indenfor et rimeligt Tidsrum. For 2 Aar siden vedtog vi paa Finansloven en Bevilling til Opførelse af et Posthus i Bjerringbro. Det var ikke nogen særlig stor Historie, men dette Posthus er ikke færdigt endnu. Man har altsaa været over $1\frac{1}{2}$ Aar om at opføre denne Bygning, og den stakkels Postmester maatte flytte ind i Bygningen i Oktober Maaned, skønt den endnu slet ikke var færdig, thi ellers vilde han være blevet smidt ud der, hvor han var. Han havde endda været saa forudsende lang Tid i Forvejen at avertere Autoriteterne ved Bygningsvæsenet om, at Bygningen endelig maatte være færdig til 1. Oktober, fordi Lejemaalet var udløbet til den Tid. Men da 1. Oktober kom, var det fuldstændig umuligt at flytte ind i Bygningen; ved

Velvillie fra Ejerens Side fik han ganske vist Lov til at blive endnu en 3 Ugers Tid paa det gamle Sted, selvfølgelig imod at betale en ganske forsvarlig Overpris, indtil endelig den nye Bygning var saa vidt færdig, at det nogenlunde var muligt at flytte ind i den. Jeg finder, at det er et ganske uforsvarligt Sløseri, at en saadan Bygning skal staa under Opførelse i $1\frac{1}{2}$ Aar, hvorved Arbejdet jo fordyres ganske betydeligt. Arbejdet er ved dette Sløseri blevet mange Tusinde Kroner dyrere, fordi man jo ikke kan faa nogen til at tage en Entreprise til et bestemt Beløb under de nuværende vanskelige Forhold, særlig naar de er forberedte paa, at Arbejdet vil trække umaadelig længe ud, og at det ikke er muligt at faa Arbejdet udført, fordi de ledende Arkitekter og Ingeniører ikke faar de nødvendige Forarbejder og Detailtegninger udarbejdet rettidigt. Saa skete der desuden her som saa mange andre Steder dette, at der paa Grund af det underlige Forhold, der er mellem Postvæsenet og Jernbanevæsenet, uagtet disse to Væsen er kommet ind under samme Ministerium, hengik meget lang Tid med; jeg vil ikke sige ørkesløse, men i hvert Fald langtrukne Forhandlinger om, hvorledes Kloakvæsen, Vandforsyning o. s. v. skulde være; thi efter at Bygningen havde staaet saaledes halvfærdig et Aars Tid, var Kælderne halvt fulde af Vand. Det vidner dog om en betydelig Mangel paa Forudseenhed og Energi fra den Bygningsinspektørs Side, som har med Opførelse af saadanne Bygninger at gøre, og det fordyrer, som sagt, ogsaa Bygningernes Opførelse i ganske betydelig Grad.

Jeg kan nævne et andet Tilfælde, som jeg kender. Det gælder et Hus ovre i Viborg, hvor det gik paa en noget lignende Maade. Det varede overordentlig lang Tid, inden de kunde faa Bygningen færdig. Saa kom den højtærede Minister i Fjor til Finansudvalget med en Efterbevilling paa noget over 60 000 Kr., som han ønskede optaget paa Tillægsbevillingsloven. Det var en Overskridelse af Licitationsprisen, og det hed sig den Gang, at den skyldtes Stigningerne af de forskellige Materialepriser og af Arbejdslønnen. Det hed i Indstillingen: Nu ef-